

এক মিনিটৰ গল্প

অশান্ত সময়। চৌদিশে শংকা, সংশয়।
পাঁচবছৰীয়া পুতেকটো স্কুলৰ পৰা ঘূৰি নহালৈ
সেয়েহে তাইৰ বুকুখন ধপ্ধপাই থাকে।
সিদিনা স্কুলৰ পৰা আহি সি চিধাই পঢ়া
টেবুলত। কোনো কৰিছে বুলি তাই তাৰ কাষ
চাপি গ'ল। কিবা আঁকি থকা পুতেকক
চুলিকোছাত হাত ফুৰাই দিলে। নিষ্পাপ
মুখখনলৈ চাই সুধিলে—'কিনো কৰিছা হাত-
ভৰি নুধুবাকে?'

বিষবাস্প

□ জিতুমণি পাঠক

'বন্দুক আঁকিছো। এই বন্দুকৰে মই, বিকি আৰু অংকুৰে
মিলি মুছলমানবোৰক মাৰিম।' কথাখিনি শুনাৰ লগে লগে
তাইৰ হাতখন কোঁচ খাই গ'ল। বুকুৰ কোনোবাখিনি মোচৰ
খাই উঠিল। কি হিন্দু, কি মুছলিম একো বুজি নোপোৱা
ইহঁতবোৰৰ মাজতো তাৰ মানে কোনোবাই বিষাক্ত বতাহ
সুমুৰাই দিলে। এই নিষ্পাপ দেৱশিশুটোৱে নিজেই নাজানে
সি কাক মাৰিব খুজিছে। তাই ফাৰহানে আঁকি থকা ছবিখন
তাৰ হাতৰ পৰা টান মাৰি আদি লাড় কৰি প্ৰচণ্ড ফোভেৰে
খিৰিকীৰে বাহিৰলৈ দলিয়াই দিলে। সি খতমত খাই গ'ল।
মাকৰ বাৰু কি হ'ল। একো এটা বুজি নোপোৱা ফাৰহানে
আচৰিত হৈ মাক নাজিয়ালে চাই ব'ল।

(২)

বজাৰখনৰ পৰা দৌৰি দৌৰি গাঁৱৰ মুখ পাওঁতেই জুম
পাতি থকা গাঁৱৰ মানুহবোৰে হিমনক আঁকোৱালি ধৰিলে।
কম ডাঙৰ কাম কৰি সি অহা নাই। সেই মুছলমান লোকে
ভবি থকা বজাৰখনত গৈ সি এটা মুছলমান ল'ৰাৰ মূৰ ফালি
থৈ আহিছিলগৈ কম সাহৰ কথা নেকি। কি ভাবিছে সিহঁতে
আমাক। মানুহবোৰে উৎসাহিত হৈ তাৰ প্ৰশস্তি গাব আৰম্ভ
কৰিছে যদিও হিমনৰ কিন্তু মূৰত কিছু সময়ৰ আগতে ঘটা
ঘটনাবোৰে পাকঘূৰণি খাই আছে। বজাৰৰ পৰা আহি
আছিল সি। এনেতে শুনে জাৰণিৰ ভিতৰফালে কাৰোবাৰ
প্ৰচণ্ড আটাহ। সি গৈ দেখে হামিদ খুৰাকৰ কিশোৰী
জীয়েকজনীক দুটা বৰ্বৰে ধৰ্ষণৰ চেষ্টা কৰিছে। সি লম্পট
দুটাক চিনি পালে। এটা ৰফিক আৰু আনটো হিমনহঁতৰ
গাঁৱৰে জিলা পৰিষদৰ সভাপতি ভবেন বৰুৱাৰ পুতেক
কমল। হিতাহিত জ্ঞান হেৰোৱা হিমনে গছৰ ডাল এডালেৰে
তাতে কমলক ধৰাশায়ী কৰিলে। তাৰ ৰুদ্ৰ ৰূপ দেখি ৰফিক
বজাৰৰ ফালে লৰ মাৰিছিল। কিন্তু সি তাক খেদি খেদি গৈ
বজাৰৰ মাজতে...

এতিয়া গাঁৱৰ মানুহবোৰে যেতিয়া গম পাব যে সি অকল
ৰফিককে নহয় কমলকো একে অবস্থা কৰি আহিছে তেতিয়া
বাৰু তাক এই মানুহবোৰে কোলাত ল'ব নে বোকালৈ
দলিয়াই দিব।